

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
VII kadencja

Druk nr 1331

Warszawa, 6 marca 2013 r.

Pani
Ewa Kopacz
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. i na podstawie art. 32 ust. 2 regulaminu Sejmu niżej podpisani posłowie wnoszą projekt ustawy:

- o zmianie ustawy o dostępie do informacji publicznej.

Do reprezentowania wnioskodawców w pracach nad projektem ustawy upoważniamy pana posła Marka Wójcika.

(-) Tadeusz Arkit; (-) Joanna Bobowska; (-) Jerzy Borowczak; (-) Borys Budka; (-) Piotr Cieśliński; (-) Barbara Czaplicka; (-) Joanna Fabisiak; (-) Krzysztof Gadowski; (-) Lidia Gądek; (-) Magdalena Gąsior-Marek; (-) Tomasz Głogowski; (-) Rafał Grupiński; (-) Jan Kaźmierczak; (-) Krystyna Kłosin; (-) Brygida Kolenda-Łabuś; (-) Agnieszka Kołacz-Leszczyńska; (-) Sławomir Kowalski; (-) Jacek Kozaczyński; (-) Robert Kropiwnicki; (-) Marek Krzakała; (-) Krzysztof Kwiatkowski; (-) Józef Lassota; (-) Arkadiusz Litwiński; (-) Marek Łapiński; (-) Beata Małecka-Libera; (-) Anna Nemś; (-) Tomasz Piotr Nowak; (-) Marzena Okła-Drewnowicz; (-) Maciej Orzechowski; (-) Paweł Papke; (-) Jarosław Pięta; (-) Krystyna Poślednia; (-) Grzegorz Raniewicz; (-) Dorota Rutkowska; (-) Krystyna Sibińska; (-) Waldemar Sługocki; (-) Tomasz Smolarz; (-) Lidia Staroń; (-) Wiesław Suchowiejko; (-) Michał Szczerba; (-) Jakub Szulc; (-) Bożena Szydłowska; (-) Tomasz Szymański; (-) Monika Wielichowska; (-) Ewa Wolak; (-) Marek Wójcik; (-) Wojciech Ziemiak; (-) Ewa Żmuda-Trzebiatowska.

U S T A W A

z dnia2013 r.

o zmianie ustawy o dostępie do informacji publicznej

Art. 1. W ustawie z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej (Dz.U. Nr 112, poz. 1198, z późn. zm.¹⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 1 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Przepisy ustawy nie naruszają przepisów innych ustaw określających odmienne zasady i tryb dostępu do informacji będących informacjami publicznymi, pod warunkiem że nie ograniczają obowiązków przekazywania informacji publicznej do centralnego repozytorium informacji publicznej, o którym mowa w art. 9a, zwanym dalej „centralnym repozytorium”.”;

2) w art. 7 w ust. 1 pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) udostępniania w centralnym repozytorium.”;

3) w art. 9:

a) ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. Minister właściwy do spraw informatyzacji tworzy stronę główną Biuletynu Informacji Publicznej:

1) zawierającą wykaz podmiotów, o których mowa w art. 4 ust. 1 i 2 wraz z odnośnikami umożliwiającymi połączenie z ich stronami,

2) zapewniającą dostęp i przeszukiwanie informacji publicznych według kryteriów przedmiotowych i podmiotowych w systemie, o którym mowa w ust. 2 pkt 1 oraz dostęp do centralnego repozytorium.

¹⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2002 r. Nr 153, poz. 1271, z 2004 r. Nr 240, poz. 2407, z 2005 r. Nr 64, poz. 565 i Nr 132, poz. 1110 z 2010 r. Nr 182, poz. 1228 z 2011 r. Nr 204, poz. 1195 oraz z 2012 r. Nr 908.

2. Podmioty, o których mowa w art. 4 ust. 1 i 2, tworzą własne strony Biuletynu Informacji Publicznej, na których udostępniają informacje podlegające udostępnieniu w tej drodze przez zastosowanie:

1) nieodpłatnego narzędzia teleinformatycznego umożliwiającego ich tworzenie i przetwarzanie informacji publicznych, zwanego dalej „Scentralizowanym Systemem Dostępu do Informacji Publicznej”, albo

2) innego systemu teleinformatycznego.”,

b) w ust. 4 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

3) udostępnia Scentralizowany System Dostępu do Informacji Publicznej.”;

4) w art. 9a:

a) po ust. 2 dodaje się ust. 2a – 2c w brzmieniu:

„2a. Obowiązek, o którym mowa w ust. 2 zostaje spełniony przez:

1) przekazanie zestawu metadanych opisujących strukturę udostępnianego zasobu informacyjnego w repozytorium powszechnie dostępnym w sieci teleinformatycznej innym niż centralne repozytorium, albo

2) przekazanie zestawu metadanych opisujących strukturę udostępnianego zasobu informacyjnego wraz z zasobem informacyjnym,

2b. Podmioty, o których mowa w ust. 2 wskazane w przepisach wydanych na podstawie ust. 3 są obowiązane do:

1) dostosowania formatów danych oraz protokołów komunikacyjnych i szyfrujących, umożliwiających odczyt maszynowy do zasad określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 18 ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne (Dz. U. Nr 64, poz. 565, z późn. zm.²⁾),

2) dostosowania zestawu metadanych opisujących strukturę udostępnianego zasobu informacyjnego w repozytorium innym niż centralne repozytorium do zestawu elementów metadanych, o których mowa w przepisach wydanych na podstawie ust. 3 i art. 9b ust. 4.

²⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2006 r. Nr 12, poz. 65 i Nr 73, poz. 501, z 2008 r. Nr 127, poz. 817, z 2009 r. Nr 157, poz. 1241, z 2010 r. Nr 40, poz. 230, Nr 167, poz. 1131 i Nr 182, poz. 1228 oraz z 2011 r. Nr 112, poz. 654, Nr 185, poz. 1092 i Nr 204, poz. 1195.

2c. Centralne repozytorium zapewnia przeszukiwanie zasobów informacyjnych według:

- 1) kryterium przedmiotowego,
- 2) spisu podmiotów,
- 3) elementów metadanych, o których mowa w przepisach wydanych na podstawie ust. 3 i art. 9b ust. 4,
- 4) zawartości zasobu informacyjnego.”,

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Minister właściwy do spraw informatyzacji dla każdego zasobu informacyjnego określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) zbiór informacji publicznych przeznaczonych do udostępnienia w centralnym repozytorium, wraz ze wskazaniem podmiotu obowiązującego do jego przekazania, mając na względzie szczególne znaczenie określonych informacji publicznych dla rozwoju innowacyjności i społeczeństwa informacyjnego,

- 2) sposób realizacji obowiązku, o którym mowa w ust. 2a, w tym dodatkowe elementy metadanych, inne niż określone w przepisach wydanych na podstawie art. 9b ust. 4, mając na względzie właściwe wykorzystanie infrastruktury teleinformatycznej podmiotów, o których mowa w ust. 2,

- 3) dodatkowe wymagania techniczne opracowania zasobu informacyjnego dla jego udostępnienia w centralnym repozytorium, mając na względzie sposób koordynacji informacji stanowiących zasób informacyjny, ułatwiające jego wyszukiwanie w sposób określony w ust. 2c, kontrolę, długotrwałe przechowywanie i zarządzanie, oraz możliwość jak najszerszego ponownego wykorzystywania informacji publicznych i ich maszynowego odczytu,

- 4) harmonogram przekazywania zasobu informacyjnego do centralnego repozytorium, mając na względzie konieczność zagwarantowania aktualności informacji.”;

5) art. 9b otrzymuje brzmienie:

„Art. 9b. 1. Minister właściwy do spraw informatyzacji prowadzi centralne repozytorium, powszechnie dostępne w sieci teleinformatycznej.

1a. Minister właściwy do spraw informatyzacji może zlecić wyspecjalizowanym podmiotom czynności związane z prowadzeniem centralnego repozytorium, pod warunkiem zapewnienia:

1) przez te podmioty integralności, rozliczalności, dostępności, autentyczności, niezaprzeczalności i niezawodności zasobów informacyjnych udostępnianych w centralnym repozytorium,

2) możliwości przeprowadzenia przez tego ministra kontroli spełnienia warunków, o których mowa w pkt 1.

2. Minister właściwy do spraw informatyzacji weryfikuje przekazywany zasób informacyjny do centralnego repozytorium pod względem spełnienia wymogów określonych w niniejszej ustawie oraz w przepisach wydanych na podstawie art. 9a ust. 3 i ust. 4, w szczególności z wykorzystaniem funkcjonalności systemu teleinformatycznego.

3. W przypadku niespełnienia wymogów, o których mowa w ust. 2, minister właściwy do spraw informatyzacji wzywa do niezwłocznego dostosowania zasobu informacyjnego do tych wymogów.

4. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia sposób weryfikacji zasobu informacyjnego, jego przetwarzania i udostępniania oraz standardy techniczne prowadzenia centralnego repozytorium, minimalny zestaw elementów metadanych, o którym mowa w art. 9a ust. 2a, uwzględniając zasadę neutralności technologicznej, konieczność zapewnienia przeszukiwalności, dostępności informacji jak najszerszej grupie użytkowników, możliwości zastosowania automatyzacji procesów oraz potrzebę zapewnienia ich użyteczności i efektywności.”.

Art. 2. Ustawa wchodzi w życie po upływie 3 miesięcy od dnia ogłoszenia.

UZASADNIENIE

1. Projektowana ustawa dokonuje nowelizacji ustawy z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej (Dz.U. Nr 112, poz. 1198, z późn. zm.) - zwanej dalej „u.d.i.p.”.

2. W dniu 29 grudnia 2011 r. weszła w życie nowelizacja ustawy z dnia 5 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej (Dz. U. Nr 112, poz. 1198, z późn. zm.), która wprowadziła nowy tryb dostępu do informacji publicznej – centralne repozytorium informacji publicznej - zwanej dalej CRIP. W nowelizacji u.d.i.p. nie uwzględniono jednak możliwości skorzystania z już istniejących, autonomicznych repozytoriów zawierających informacje publiczne o szczególnym znaczeniu dla rozwoju innowacyjności w państwie i rozwoju społeczeństwa informacyjnego. Zmiany te wywołują także konieczność wprowadzenia dodatkowych obowiązków dla podmiotów obowiązanych do udostępnienia zasobów informacyjnych w CRIP, które umożliwią interoperacyjność pomiędzy systemami teleinformatycznymi oraz łatwość wyszukiwania tych zasobów. W związku z powyższym podstawowym celem projektowanych zmian jest określenie sposobu uruchomienia i prowadzenia CRIP oraz wprowadzenie możliwości skorzystania z nieodpłatnego narzędzia teleinformatycznego umożliwiającego założenie i prowadzenie stron podmiotowych BIP - Scentralizowanego Systemu Dostępu do Informacji Publicznej – zwanego dalej SSDIP.

3. CRIP ma służyć udostępnianiu różnorodnych zasobów informacyjnych, dla których podstawą jawności zbiorów informacji będzie zarówno u.d.i.p. jak również ustawy szczegółowe. Istotnym jest, aby ustawy szczegółowe nie stanowiły bariery dla przekazania zasobu informacyjnego do centralnego repozytorium. W związku z powyższym w noweli ustawy proponuje się doprecyzowanie normy kolizyjnej zawartej w art. 1 ust. 2 u.d.i.p. przez wskazanie, iż zasada pierwszeństwa w stosowaniu innych ustaw, które odmiennie określają zasady i tryb udostępniania informacji publicznej będzie miała zastosowanie pod warunkiem, że te ustawy szczegółowe nie ograniczą obowiązków przekazywania informacji publicznej do centralnego repozytorium. Pozostawienie normy kolizyjnej zawartej w art. 1 ust. 2 u.d.i.p. w obecnym brzmieniu mogłoby prowadzić do zakwestionowania dopuszczalności

umieszczania informacji publicznej w CRIP w przypadku, gdyby tryby udostępniania informacji publicznej zostały kompleksowo uregulowane w ustawach szczególnych. Przykładem takich aktów prawnych są: ustawa z dnia 29 czerwca 1995 r. o statystyce publicznej (Dz. U. z 2012 r. poz. 591), ustawa z dnia 15 kwietnia 2011 r. o systemie informacji oświatowej (Dz. U. Nr 139, poz. 814, z późn. zm.), ustawa z dnia 28 kwietnia 2011 r. o systemie informacji w ochronie zdrowia (Dz. U. Nr 113, poz. 657), ustawa z dnia 10 kwietnia 1997 r. Prawo energetyczne (Dz. U. z 2006 r. Nr 89, poz. 626, z późn. zm.), ustawa z dnia 9 kwietnia 2010 r. o udostępnianiu informacji gospodarczych i wymianie danych gospodarczych (Dz. U. Nr 81, poz. 530, z późn. zm.), ustawa z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. Nr 199, poz. 1227, z późn. zm.) oraz ustawy z dnia 20 lipca 2000 r. o ogłaszaniu aktów normatywnych i niektórych innych aktów prawnych (Dz. U. z 2005 r., Nr 190, poz. 1606, z późn. zm.).

4. Zmiany w art. 7 ust. 1 pkt 4 mają charakter redakcyjny i wynikają ze zmian dokonany w art. 1 ust. 2 oraz z konieczności uspoźnienia terminologii stosowanej w u.d.i.p.

5. Nowelizacja ustawy nakłada na ministra właściwego do spraw informatyzacji, który tworzy stronę główną Biuletynu Informacji Publicznej, obowiązek zapewnienia dostępu do informacji publicznych i możliwości ich przeszukiwania w SSDIP z pozycji strony głównej Biuletynu Informacji Publicznej według kryteriów przedmiotowych i podmiotowych. Jednocześnie został przewidziany dostęp ze strony głównej Biuletynu Informacji Publicznej do centralnego repozytorium. Zapis taki ma na celu wprowadzenie możliwości szybkiego odnalezienia poszukiwanych informacji oraz łatwego przekierowania do centralnego repozytorium, a jednocześnie chodzi o zwrócenie uwagi na pewne zależności, jakie zachodzą pomiędzy SSDIP, stroną główną Biuletynu Informacji Publicznej oraz CRIP.

6. W nowelizacji wprowadzono dwie możliwości tworzenia stron podmiotowych Biuletynu Informacji Publicznej przez podmioty zobowiązane. Pierwszy z wariantów wprowadza możliwość skorzystania z bezpłatnego narzędzia teleinformatycznego umożliwiającego ich tworzenie i przetwarzanie informacji – Scentralizowanego Systemu Dostępu do Informacji Publicznej. Jest to aplikacja oparta na systemie zarządzania treścią. Konsekwencją skorzystania z tej aplikacji jest zwiększenie dostępności do informacji publicznej dla obywateli. Oznacza efektywniejsze zarządzanie informacją publiczną, łatwość wyszukiwania informacji oraz powszechniejszy do niej dostęp. System SSDIP zostanie zapewniony przez ministra właściwego do spraw informatyzacji.

Z wdrożeniem SSDIP nie wiązą się nowe obowiązki dla urzędów. Redaktor strony podmiotowej BIP nadal będzie zamieszczał informacje publiczne w zakresie określonym w art. 8 ustawy z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej (Dz.U. 2001 nr 112 poz. 1198 z późn. zm.).

Wprowadzenie SSDIP nie oznacza konieczności wykorzystywania systemu do prowadzenia strony podmiotowej biuletynu. Nie będzie obowiązku ujednolicenia stron podmiotowych BIP według wytycznych SSDIP. Jest to system rekomendowany do prowadzenia stron podmiotowych BIP, bowiem wiąże się z oszczędnością dla urzędów oraz ułatwieniem dla obywatela. Stosowanie SSDIP umożliwi ujednolicenie wyglądu stron podmiotowych BIP dla poszczególnych kategorii instytucji wykonujących zadania publiczne. Oznacza to np., iż biuletyn każdej gminy będzie miał jednakowe menu przedmiotowe. Analogicznie będzie w przypadku innych podmiotów, np. starostw, urzędów wojewódzkich, ministerstw. Ponadto, jest to narzędzie, które pozwoli usprawnić mechanizmy gromadzenia, udostępniania i prezentacji informacji publicznych podmiotów mających ustawowy obowiązek prowadzenia stron podmiotowych BIP. SSDIP umożliwi wyszukiwanie informacji publicznych wśród wszystkich jednostek posiadających strony podmiotowe BIP w ramach SSDIP. Tym samym obywatele znajdą szybciej interesujące ich informacje na stronach podmiotowych BIP m.in. urzędów, sądów, czy szkół. Jednocześnie nastąpi rozszerzenie wachlarza usług elektronicznych dostępnych na platformie ePUAP (w tym: dostęp do informacji publicznej, zamówień publicznych, naboru na wolne stanowiska pracy w administracji).

Warunkiem skorzystania z systemu SSDIP jest założenie konta dla instytucji publicznej na Elektronicznej Platformie Usług Administracji Publicznej.

Drugim sposobem do tworzenia stron podmiotowych Biuletynu Informacji Publicznej jest skorzystanie z innego niż SSDIP systemu teleinformatycznego tj. własnego systemu podmiotu, o którym mowa w art. 4 ust. 1 i 2 u.d.i.p., bądź podmiotu, któremu zlecono dokonanie takich czynności.

7. Kolejna zmiana, jaka została wprowadzona w projekcie ustawy polega na wskazaniu w art. 9a ust. 2a sposobu realizacji obowiązku przekazania zasobu informacyjnego przez podmioty o których mowa w art. 9a ust. 2 u.d.i.p. do centralnego repozytorium. Zgodnie z wprowadzonym zapisem może ona nastąpić w dwojaki sposób. Podmiot zobowiązany do udostępnienia zasobu informacyjnego przekaże zestaw metadanych opisujących strukturę udostępnianego zasobu informacyjnego w repozytorium powszechnie dostępnym w sieci teleinformatycznej innym niż centralne repozytorium albo przekaże on

zestaw metadanych opisujących strukturę udostępnianego zasobu informacyjnego wraz z zasobem publicznym.

8. W nowym ust. 2b dodanym w art. 9a u.d.i.p. został wpisany zakres obowiązków dla podmiotów zobowiązanych do przekazania posiadanego zasobu informacyjnego do centralnego repozytorium, mających na celu dostosowanie formatów danych oraz protokołów komunikacyjnych i szyfrujących, umożliwiających odczyt maszynowy do zasad określonych w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 12 kwietnia 2012 r. w sprawie Krajowych Ram Interoperacyjności, minimalnych wymagań dla rejestrów publicznych i wymiany informacji w postaci elektronicznej oraz minimalnych wymagań dla systemów teleinformatycznych (Dz.U.2012 r. Nr 526). Ponadto wskazano na konieczność dostosowania zestawu metadanych opisujących strukturę udostępnianego zasobu informacyjnego zamieszczonego w lokalnym repozytorium do zestawu elementów metadanych, których minimalny katalog zostanie określony przez Radę Ministrów w rozporządzeniu wydanym na podstawie art. 9b ust. 4 oraz do metadanych, które mogą zostać wskazane przez ministra właściwego do spraw informatyzacji w rozporządzeniach określających zasób informacyjny przeznaczony do udostępnienia w centralnym repozytorium.

9. W nowym ust. 2c w art. 9a zostały wpisane kryteria, według których użytkownik może przeszukiwać zasoby informacyjne. Są nimi: przedmiot zasobu informacyjnego, spis podmiotów, elementy metadanych, które zostaną określone w przepisach wydanych na podstawie delegacji określonych w u.d.i.p. oraz merytorycznej zawartości zasobu informacyjnego.

10. Kolejna zmiana dotyczy doprecyzowania delegacji dla ministra właściwego do spraw informatyzacji o wskazanie, iż będzie on każdorazowo w kolejnych rozporządzeniach wskazywał zasób informacyjny przeznaczony do udostępnienia w centralnym repozytorium. Dodatkowo, minister w przypadku szczególnej specyfiki zasobu może określić w rozporządzeniu dodatkowe elementy metadanych, inne niż określone w przepisach wydanych na podstawie art. 9b ust. 4. Jednocześnie wprost wskazano, iż podmiotem właściwym do wyboru sposobu realizacji obowiązku przekazania do centralnego repozytorium zasobu informacyjnego oraz jego weryfikowania i aktualizowania jest minister właściwy do spraw informatyzacji. Zatem do decyzji ministra należeć będzie wskazanie, który z dwóch sposobów przekazania zasobu, określony w art. 9a ust. 2a będzie miał zastosowanie w przypadku konkretnego zasobu informacyjnego. Czynniki, które będą miały wpływ na podjęcie decyzji będą dotyczyły m. in. rodzaju zasobu i podmiotu, który ma

udostępnić zasób informacyjny oraz jego możliwości technicznych dostosowania posiadanego zasobu informacyjnego do wymogów wskazanych w nowelizacji. Pozostałe zmiany w art. 9a ust. 3 mają charakter redakcyjny.

11. W zakresie art. 9b u.d.i.p. zmiany dotyczą przede wszystkim określenia warunków powierzenia prowadzenia CRIP podmiotom wyspecjalizowanym. Wskazano, iż w przypadku prowadzenia CRIP w modelu outsourcingu wyspecjalizowane podmioty będą zobowiązane do zapewnienia integralności, rozliczalności, dostępności, autentyczności, niezaprzeczalności i niezawodności zasobów informacyjnych udostępnianych w centralnym repozytorium. Jednocześnie minister formalizując zasady przekazania zadania prowadzenia CRIP podmiotom wyspecjalizowanym winien stworzyć sobie możliwość przeprowadzenia przez ministra kontroli spełnienia wskazanych wyżej warunków. Usunięto słowo „niektóre”, które mogło prowadzić do wątpliwości interpretacyjnych w zakresie istnienia podstawy prawnej powierzenia czynności stanowiących istotę projektowanego rozwiązania tj. przechowywania informacji na serwerze. Jednocześnie wskazano, iż Rada Ministrów określając w drodze rozporządzenia sposób weryfikacji zasobu informacyjnego, jego przetwarzania i udostępniania oraz standardy techniczne prowadzenia centralnego repozytorium zostanie określony minimalny zestaw metadanych opisujący każdy zasób informacyjny przekazanych do centralnego repozytorium.

Podmioty, na które wpływa projekt aktu prawnego

Zmiany wprowadzone ustawą będą oddziaływać na ministra właściwego do spraw informatyzacji oraz podmioty zobowiązane przepisami ustawy do przekazywania zasobów informacyjnych do centralnego repozytorium, a także obywateli, poprzez łatwiejszy dostęp do zasobów informacyjnych udostępnianych w centralnym repozytorium oraz przedsiębiorców, którzy w oparciu o zasób informacyjny centralnego repozytorium mogą tworzyć nowe usługi, aplikacje bądź inne rozwiązania informacyjno-technologiczne, a także na podmioty zobowiązane do prowadzenia stron podmiotowych Biuletynu Informacji Publicznej.

Wpływ regulacji na sektor finansów publicznych, w tym na budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego

Wprowadzenie nowego narzędzia teleinformatycznego do tworzenia i prowadzenia stron podmiotowych Biuletynu Informacji Publicznej jakim jest System Scentralizowanego Dostępu do Informacji Publicznej (SSDIP) nie generuje kosztów po stronie podmiotów zobowiązanych do prowadzenia stron podmiotowych Biuletynu Informacji Publicznej. Aplikacja jest udostępniana nieodpłatnie. Środki na powstanie i realizację projektu pochodziły z wydatków kwalifikowanych z Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego w ramach 7 osi POIG w wysokości 85%, pozostałe 15% to środki z budżetu państwa. Jedyne koszty wiążą się z obsługą systemu. Szacowany łączny koszt utrzymania strony głównej Biuletynu Informacji Publicznej (SG BIP) oraz SSDIP wynosi około 450 000 PLN rocznie i obejmuje opłaty za powierzchnię serwerową, energię elektryczną, klimatyzację, łącza oraz obsługę administratorów. Zakłada się, że działania związane z utrzymaniem SSDIP nie będą generowały większych kosztów niż te, które są już ponoszone w związku z utrzymaniem hostingu strony głównej Biuletynu Informacji Publicznej (SG BIP) oraz świadczeniem usług serwisowych i konserwacyjnych oprogramowania SG BIP. Finansowanie utrzymania SSDIP pochodzić będzie ze środków, których dysponentem jest Ministerstwo Administracji i Cyfryzacji. Podana wartość została już wskazana w ustawie z dnia 16 września 2011 r. o zmianie ustawy o dostępie do informacji publicznej oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. Nr 204, poz. 1195).

Miernikiem realizacji zadania będzie ilość stron podmiotowych utworzonych za pomocą SSDIP przez podmioty zobowiązane do prowadzenia strony podmiotowej Biuletynu Informacji Publicznej. Przyjmuje się wartość miernika na poziomie utworzenia 1 tysiąca stron podmiotowych Biuletynu Informacji Publicznej po roku udostępnienia SSDIP.

W zakresie funkcjonowania centralnego repozytorium informacji publicznej nowelizacja nie wywołuje innych kosztów poza wskazanymi w ustawie z dnia 16 września 2011 r. o zmianie ustawy o dostępie do informacji publicznej oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. Nr 204, poz. 1195).

Wpływ regulacji na rynek pracy; wpływ regulacji na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw

Projektowana ustawa może mieć wpływ na rynek pracy. Gospodarka oparta na wiedzy generuje miejsca pracy, a określenie sposobu uruchomienia i prowadzenia centralnego repozytorium informacji publicznej, w którym będą zamieszczane zasoby informacyjne rozumiane jako informacje publiczne o szczególnym znaczeniu dla rozwoju innowacyjności w państwie i rozwoju społeczeństwa informacyjnego, które ze względu na sposób przechowywania i udostępniania pozwalające na ich ponowne wykorzystywanie, w sposób użyteczny i efektywny, pozwoli na jej dalszy rozwój.

Wdrożenie projektowanej ustawy powinno poprawić konkurencyjność gospodarki, a przede wszystkim przedsiębiorstw, których przedmiot działalności związany jest z przetwarzaniem informacji.

Przedmiot projektowanej regulacji nie jest objęty prawem Unii Europejskiej.

Warszawa, 20 marca 2013 r.

BAS-WAPEiM-613/13

Pani Ewa Kopacz
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

**Opinia prawna w sprawie zgodności z prawem Unii Europejskiej
poselskiego projektu ustawy o zmianie ustawy o dostępie do informacji
publicznej (przedstawiciel wnioskodawców: poseł Marek Wójcik)**

Na podstawie art. 34 ust. 9 uchwały Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 30 lipca 1992 r. – Regulamin Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej (M.P. z 2012 r. poz. 32, ze zm.) sporządza się następującą opinię:

I. Przedmiot projektu ustawy

Przedłożony projekt ustawy przewiduje nowelizację ustawy z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej (Dz. U. Nr 112, poz. 1198 ze zm.).

Podstawowym celem proponowanych zmian w ustawie jest określenie sposobu uruchomienia i prowadzenia centralnego repozytorium informacji publicznej (CRIP; por. proponowany art. 9b) oraz doprecyzowanie przepisów z tym związanych (proponowany art. 1 ust. 2, art. 7 ust. 1 pkt 4), a także wprowadzenie możliwości skorzystania ze scentralizowanego Systemu Dostępu do Informacji Publicznej (SDDIP), który ma być nieodpłatnym narzędziem teleinformatycznym (por. proponowany art. 9).

Projekt ustawy zakłada, że wejdzie ona w życie po upływie 3 miesięcy od dnia ogłoszenia.

II. Stan prawa Unii Europejskiej w materii objętej projektem

Prawo Unii Europejskiej nie reguluje kwestii będących przedmiotem przedłożonego projektu ustawy.

III. Analiza przepisów projektu pod kątem ustalonego stanu prawa Unii Europejskiej

Projekt ustawy nie jest objęty zakresem prawa Unii Europejskiej.

IV. Konkluzje

Poselski projekt ustawy o zmianie ustawy o dostępie do informacji publicznej nie jest objęty zakresem prawa Unii Europejskiej.

Dyrektor Biura Analiz Sejmowych

Zbigniew Wrona

Warszawa, 20 marca 2013 r.

Pani Ewa Kopacz
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Opinia w sprawie stwierdzenia, czy poselski projekt ustawy o zmianie ustawy o dostępie do informacji publicznej (przedstawiciel wnioskodawców: poseł Marek Wójcik) jest projektem ustawy wykonującej prawo Unii Europejskiej w rozumieniu art. 95a regulaminu Sejmu

Przedłożony projekt ustawy przewiduje nowelizację ustawy z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej (Dz. U. Nr 112, poz. 1198 ze zm.).

Podstawowym celem proponowanych zmian w ustawie jest określenie sposobu uruchomienia i prowadzenia centralnego repozytorium informacji publicznej (CRIP; por. proponowany art. 9b) oraz doprecyzowanie przepisów z tym związanych (proponowany art. 1 ust. 2, art. 7 ust. 1 pkt 4), a także wprowadzenie możliwości skorzystania ze scentralizowanego Systemu Dostępu do Informacji Publicznej (SDDIP), który ma być nieodpłatnym narzędziem teleinformatycznym (por. proponowany art. 9).

Projekt ustawy zakłada, że wejdzie ona w życie po upływie 3 miesięcy od dnia ogłoszenia.

Projekt nie jest objęty zakresem prawa Unii Europejskiej.

Poselski projekt ustawy o zmianie ustawy o dostępie do informacji publicznej nie jest projektem ustawy wykonującej prawo Unii Europejskiej w rozumieniu art. 95a regulaminu Sejmu.

Dyrektor Biura Analiz Sejmowych

Zbigniew Wrona

RZECZPOSPOLITA POLSKA
PROKURATOR GENERALNY

Warszawa, dnia 23.04. 2013 r.

PG VII G 025-139/13

SEKRETARIAT SZEFA KS

L.dz.
Data wpływu 24.04.2013 r.

Pan

Lech Czapla

Szef Kancelarii Sejmu RP

Summa seie pluri

W nawiązaniu do pisma z dnia 4 kwietnia 2013 r., nr GMS-WP-173-110/13, dotyczącego poselskiego *projektu ustawy o zmianie ustawy o dostępie do informacji publicznej*, przekazanego Prokuratorowi Generalnemu do wyrażenia opinii w trybie art. 3 ust. 1 pkt 9 ustawy z dnia 20 czerwca 1985 r. o prokuraturze (Dz. U. z 2011 r. Nr 270, poz. 1599, z późn. zm.), uprzejmie informuję, że w zakresie odnoszącym się do obszaru działania prokuratury i kompetencji merytorycznych Prokuratora Generalnego do przedstawionego projektu uwag nie zgłaszam.

z mocą

Andrzej Seremet

Związek Województw Rzeczypospolitej Polskiej

Warszawa, 23 kwietnia 2013 r.

ZW/0714/234/13

SEKRETARIAT SZEFA KS

L.dz.

Data wpływu ...23-04-13...

Pan
Lech Czapla
Szef
Kancelarii Sejmu

Szanowny Panie Młodsze

W odpowiedzi na pismo z dnia 03 kwietnia 2013 r. o nr (EK-020-574/13), dotyczące przedłożenia opinii nt. poselskiego projektu ustawy:
- o zmianie ustawy o dostępie do informacji publicznej, w załączeniu,
uprzejmie przekazujemy uwagi otrzymane z województwa kujawsko-pomorskiego.

Z szanowaniem procedur

/-/ Bogdan Ciepielewski

Dyrektor Biura ZWRP

OPINIA DEPARTAMENTU ORGANIZACYJNEGO URZĘDU MARSZAŁKOWSKIEGO
WOJEWÓDZTWA KUJAWSKO-POMORSKIEGO W TORUNIU DO POSELSKIEGO
PROJEKTU USTAWY O ZMIANIE USTAWY O DOSTĘPIE DO INFORMACJI
PUBLICZNEJ

W odpowiedzi na prośbę wystosowaną do tut. Urzędu dotyczącą sformułowania uwag do poselskiego projektu ustawy o zmianie ustawy o dostępie do informacji publicznej informuję, iż przedmiotowy projekt w swym ogólnym kształcie zasługuje na aprobatę. Propozycje zmian doprecyzowują zapisy odnoszące się do Centralnego Repozytorium Informacji Publicznej, instytucji dodanej mocą nowelizacji ustawy z dnia 5 września 2001 roku o dostępie do informacji publicznej. Nałożenie obowiązków na podmioty obowiązane do udostępniania informacji w centralnym repozytorium należy uznać za zasadne z uwagi na konieczność uregulowania możliwości korzystania z już istniejących zasobów informacyjnych. Dotychczasowa regulacja nie uwzględniała bowiem szczegółowych rozwiązań dotyczących sposobu uruchomienia i korzystania z repozytorium, dodajmy, przy założeniu normy kolizyjnej o zasadzie pierwszeństwa ustaw szczególnych.

Odnosząc się do projektowanej części regulacji określającej przesłanki korzystania ze Scentralizowanego Systemu Dostępu do Informacji Publicznej należy zauważyć, że projekt zakłada szersze możliwości w tym zakresie po stronie podmiotów zobowiązanych. Poza dopuszczeniem korzystania z własnego systemu teleinformatycznego do tworzenia stron podmiotowych Biuletynu Informacji Publicznej projektodawca zapewnia także bezpłatne narzędzie dające możliwość tworzenia i przetwarzania informacji - Scentralizowany System Dostępu do Informacji Publicznej. Warte podkreślenia jest to, że projekt nie nakłada obowiązku jego wdrożenia przez urzędy. Wykorzystywanie systemu jest dobrowolne, nie oznacza konieczności uspoźnienia dotychczasowych aplikacji z jego założeniami. Z drugiej strony prowadzenie stron BIP w oparciu o polecany system daje wymierne korzyści obywatelom poprzez ułatwienie wyszukiwania i dostępu do informacji wynikające z ujednolicenia wyglądu stron czy usprawnienia mechanizmów gromadzenia i przetwarzania informacji, co tym samym przemawia za jego rekomendacją.

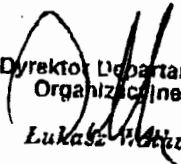
O ile dokonane przez projektodawcę poprawki do ustawy można uznać za słuszne, stwierdzić należy, iż nie wyczerpują one katalogu zmian niezbędnych do wprowadzenia z punktu widzenia dotychczasowej praktyki i doświadczenia instytucji zobowiązanych. Ustawa w obecnym kształcie nie normuje wprost wielu zjawisk, z którymi do czynienia mają na porządku dziennym instytucje zobowiązane do udostępniania informacji publicznej. Pozostawia luki prawne podlegające różnorodnej interpretacji i wykładni przez strony postępowania jak również przez sądy powszechne. Brak uregulowanych procedur i uspoźnionych stanowisk negatywnie wpływa na ogólne stosowanie ustawy. Pamiętając o intencjach ustawodawcy dających obywatelom nieograniczony dostęp do informacji, należy stwierdzić, iż nadany przywilej nadużywany jest przez wnioskujących. Przepisy nie chronią zobowiązanych do udostępnienia informacji przed poniesieniem znacznych kosztów jej udzielenia czy przed paraliżem organizacyjnym. Mowa tu m.in. o art. 13 ust. 1 ustawy wskazującym na 14-dniowy termin udostępnienia informacji bez względu na fakt, czy jest to informacja prosta czy przetworzona zdefiniowana w art. 3 ust. 1 pkt 1 ustawy. Przy

rozbudowanych organizacyjnie strukturach instytucji zobowiązanych, gdzie procedowanie nad dokumentem przychodzącym czy wychodzącym wymaga znacznych nakładów czasowych, terminowe udzielenie informacji prostej napotyka na trudności. Opracowanie zaś i udostępnienie informacji przetworzonej wymagającej dodatkowych analiz i obliczeń połączone z zaangażowaniem w jej pozyskanie określonych środków osobowych i nakładów czasowych uniemożliwia dochowanie 14-dniowego terminu. W następstwie powyższego, każdorazowo, aktualizuje się wymóg podejmowania przez podmiot zobowiązany działań określonych w art. 13 ust. 2 ustawy. Proponuje się zatem nowelizację przepisu art. 13 ust. 1 ustawy poprzez dokonanie stosownego zapisu wskazującego, iż udostępnienie informacji publicznej na wniosek następuje bez zbędnej zwłoki, nie później jednak niż w terminie 20 dni od dnia złożenia wniosku. Proponowany 20-dniowy termin nawiązuje do rozwiązania przyjętego nowelą ustawy wprowadzającego instytucję ponownego wykorzystywania informacji publicznej.

Nieodzowną wydaje się także zmiana przepisu art. 10 ust. 1 poprzez dodanie zastrzeżenia o udostępnianiu informacji publicznej na wniosek po spełnieniu wymogów formalnych. Dotychczasowa regulacja nie wskazuje żadnych wymagań dotyczących elementów wniosku o udostępnienie informacji publicznej jak również sposobu jego wniesienia. Jest to niezasadne chociażby z punktu widzenia instytucji ponownego wykorzystywania informacji publicznej, dla której ustawodawca określił wzór wniosku jak również zobowiązał obywatela do podania danych identyfikujących go. Tożsame rozwiązanie powinno mieć zastosowanie do standardowego wniosku o udostępnienie informacji publicznej, gdzie zainteresowany powinien *per analogiam* na wskazanym formularzu przez Ministra właściwego do spraw informatyzacji podać niezbędne dane pozwalające na identyfikację jego osoby, chociażby dla możliwości dopełnienia przez podmiot zobowiązany obowiązku doręczenia decyzji administracyjnej wydanej w oparciu o przepisy KPA. Powyższe uchroni instytucje zobowiązane do rozpatrywania wniosków anonimowych oraz nie sparaliżuje postępowania z uwagi na brak przesłanek formalnych do wydania decyzji, o której mowa wyżej.

Analiza przepisów ustawy pozwala postulować, aby ustawodawca uszczegółowił jej zapisy budzące wątpliwości interpretacyjne. Należy mianowicie:

- 1) doprecyzować pojęcie informacji publicznej, art. 1 ust. 1, zgodnie z przyjętą praktyką;
- 2) wskazać procedurę postępowania w przypadku braku zastosowania się przez wnioskującego do powiadomienia, o którym mowa w art. 15 ust. 2;
- 3) doprecyzować pojęcie szczególnego interesu publicznego warunkującego przepisem art. 3 ust. 1 pkt 1 ustawy udostępnienie informacji przetworzonej.

Dyrektor Departamentu
Organizacyjnego (1)
Łukasz Wójcik